

Dansk Industri

14. august 2017
KKo

Deres sagsnr.: 2017-1578

Skatteministeriet
Att.: Chefkonsulent Kim Lundgaard og Chef-
konsulent Peter Ambus
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
e-mail: lovgivningoekonomi@skm.dk

Høringssvar vedrørende udkast til Lov om lempelse af beskatningen for kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.

DI har den 23. juni 2017 modtaget ovennævnte udkast til lov i høring.

DI støtter generelt Nordsøaftalen af 22. marts 2017. Der er tale om et væsentligt skridt i retning af udnytte det resterende potentiale i den danske del af Nordsøen. Fortsat indvinding vil være til gavn for Danmark, da det skaber arbejdspladser, giver indtægter til staten og bidrager til høj forsyningssikkerhed. Samtidig er dansk produktion og anvendelse af naturgas i energisystemet hensigtsmæssigt i en overgangsperiode hen imod et samfund, der er uafhængigt af fossile brændsler.

DI er dog stærkt bekymret for konsekvenserne af et specifikt element i aftalen, nemlig afskaffelsen af forskudsmomsordningen. Afskaffes ordningen sendes et negativt signal om at svække eksportvirksomhedernes likviditet – og det fra en regering som ønsker at fremme en job- og vækst dagsorden.

Forskudsmomsordningen sikrer en lighed imellem eksport og indenlandsk salg. Ordningen gavner især danske eksportvirksomheder, der trækker ordrer og job hjem til Danmark. Med forskudsmomsordningen undgår man at belaste virksomhedernes økonomi og likviditet af det momsudlæg, som alle eksportvirksomheder har for staten. Afskaffes ordningen, skal eksportvirksomhederne finde 10 mia. kr. i ny finansiering inden for de kommende 5 måneder for at dække det udlæg. Dette vil skabe problemer i en lang række virksomheder – og vil i hvert fald gøre det væsentligt dyrere for virksomhederne (og dyrere end skitseret i bemærkningerne).

Forskudsmomsen indgår generelt set som en del af eksportvirksomhedernes eksisterende kreditfaciliteter og er en væsentlig del af det kapitalgrundlag (working capital), som eksportvirksomhederne anvender til investeringer både nationalt og internationalt. Det er ikke en selvfølge for alle disse virksomheder, at mixet i de eksisterende kreditfaciliteter kan ændres således, at eksportmomsforskuddet kan udskiftes med andre låneformer på kort eller mellemlangt sigt. Likviditet til investeringer kan derfor være vanskelig og i visse

tilfælde dyr at opnå i dag. Dette kan have væsentlig betydning for eksporterhvervet – ikke mindst i førømtalte mindre og mellemstore danske eksportvirksomheder.

Selv i en periode med fremgang i økonomien og generelt meget lave renter er den realøkonomiske virkning af ordningen således mærkbar og fortsat af stor betydning. Den stigende brug af ordningen vidner netop om behovet for denne ordning.

I krisetider og tider med højere (real)renter har ordningen herudover speciel værdi og understøtter virksomhederne. Ordningen udgør således en ikke uvæsentlig del af den robusthed, som danske virksomheder har til at imødegå kommende kriser.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser skitseret i lovforslaget af en ophævelse af ordningen finder DI ikke giver et retvisende billede. Beregningerne er baseret på en forventning om, at virksomhederne kan refinansiere sig til en rente svarende til en 10-årig statsobligation. Dette svarer ikke til de renteniveauer, som virksomhederne vil blive mødt med i praksis og adresserer ikke den ekstra problemstilling omkring behovet for øget sikkerhedsstillelse hos virksomhederne. Tages der eksempelvis udgangspunkt i bankernes nyudlån til erhvervslivet (som offentliggjort i Nationalbankens statistik) er de alternative finansieringsrenter højere.

DI opfordrer til at forskudsmomsordningen bevares i sin nuværende form og at der politisk findes en alternativ finansiering – gerne i forbindelse med finanslovsforhandlingerne.

Hvis dette ikke er muligt anbefaler DI, at forskudsmomsordningen opretholdes, men med en forrentning svarende til statsrenten eller den 10-årige statsobligation, som Skatteministeriet forventer små danske virksomheder kan refinansiere sig til, i den periode, hvor Nordsoaftalen skal finansieres – dvs. i perioden 2018-2025. Dette vil for 2018 jf. lovudkastets bemærkninger betyde en rentesats på 1,1 % - svarende til en renteindtægt i størrelsesordenen 110 mio. DKK før tilbageløb og adfærd - og dermed sikre adgangen til likviditet til en rimelig rente.

Hvis dette heller ikke er politisk muligt, så bør man som minimum finde en overgangsordning, således at udfasningen sker over en længere tidshorisont. Især mange små og mellemstore virksomheder har forhandlinger med bankerne om fornyelse af kreditterne i forlængelse af deres aflæggelse af årsregnskabet i løbet af foråret. Med den foreslåede ophævelse af ordningen med virkning den 15. januar stilles virksomhederne i en svær situation end nødvendigt. Det må være muligt som minimum at finde en fornuftig overgangsordning, som giver virksomhederne rimelig tid til at indrette sig.

DI har således fra en række medlemmer erfaret, at den særdeles korte udfasningstid både i perioden op til og i perioden umiddelbart efter udfasningstidspunktet kan få negative konsekvenser for eksporthvervet og investeringslysten i både produktionsapparat og i grønne klimavenlige teknologier.

DI har noteret sig de udfordringer, som Skatteministeriet i de almindelige bemærkninger anfører omkring en videreførelse af ordningen. DI finder, at de fremførte bekymringer kan håndteres, hvis der er en politisk vilje til at fortsætte ordningen. DI har således noteret sig, at Skatteministeriet omtaler statsstøttereglerne som en årsag til, at ordningen vil blive mere anvendt, men ikke som en hindring i at videreføre ordningen. DI indgår meget gerne i en dialog, således at grundlaget for ordningen kan sikres, herunder at der etableres en robust kontrolindsats.

I forhold til lovforslagets øvrige elementer er DI bekendt med, at virksomheder omfattet af de nuværende regler i kulbrinteskatteloven har en række specifikke kommentarer. DI er især opmærksom på, at der er eksempler på forskelle imellem opgørelsen og ansættelsen efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A og efter det foreslåede kapitel 3 B. Dette gælder eksempelvis interne udgifter, så som visse lønudgifter, der efter de almindelige regler kan medregnes til anskaffelsessummen. DI finder at forskellene bør minimeres, og at eksempelvis de nævnte interne udgifter også bør kunne medregnes efter kapital 3 B.

Såfremt ovenstående giver anledning til bemærkninger står DI selvsagt til rådighed.

Med venlig hilsen

Kristian Koktvedgaard
Fagleder – Moms, regnskab og revision

DanskeRederier

Høring af forslag til Lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskattelove

12. juli 2017

Med henvisning til
j.nr. 2017-1578.

Danske Rederier takker Skatteministeriet for muligheden for at afgive høringssvar på forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven og diverse andre love.

Danske Rederier støtter aftalepartiernes forslag til ændringer af reglerne for beskatning af kulbrinteindvindingsvirksomhed, som kan medvirke til at fastholde aktivitet og beskæftigelse i og omkring Tyra-feltet, og som skaber et incitament til øget olie- og gasproduktion gennem nogle begrænsede skattemæssige lempelser til industrien, til gavn for hele den danske maritime klynge.

Danske Rederier ser gerne, at regeringen i tråd med olie- og gasstrategien for Nordsøen af 4. juli tilsvarende tager flere skridt i retning mod at forbedre rammevilkårene for kulbrinteindustrien. Derfor ser vi gerne, at de foreslåede lovændringer gøres permanente og fremover suppleres med tiltag, der sikrer flere incitamenter til at realisere Nordsøens fulde potentiale, herunder udvikling og udnyttelse af nye fund og fund, der er vanskelige at indvinde.

Vi står, som altid, til rådighed for yderligere spørgsmål.

Med venlig hilsen

Johan Moesgaard Andersen
Erhvervspolitisk konsulent
Politik, Analyse og Kommunikation
M: +45 6060 0606
jma@danishshipping.dk
Amaliegade 33
DK 1256 København K

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

15. august 2017

Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.

Skatteministeriet har den 23. juni 2017 fremsendt ovennævnte lovudkast til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR har følgende kommentarer til udkastet:

Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer – forslaget § 1

Lovforslagets §1 er stort set identisk med de to aftaler hhv. mellem DUC og Regeringen og Regeringen og en stor del af Folketingets partier. Der er dog et par punkter, som ikke synes at have belæg i aftalerne eller i det mindste kræver en præcisering i bemærkningerne:

Ifølge aftalerne og lovforslagets indledende bemærkninger "...introduceres en tillægsskat, hvis formål er at lade de kulbrinteproducenter, der har valgt at gøre brug af ordningen, **helt eller delvist betale skattelempelsen tilbage** i tilfælde af høje oliepriser." Formålet er således klart, at hvis en kulbrinteproducent har en fordel, så skal der ske tilbagebetaling, hvis olieprisen stiger. Problemet med udformningen af lovbestemmelsen i den foreslåede §20J er dog, at i flere tilfælde vil kulbrinteproducenterne komme til at betale tillægsskat selv om kulbrinteproducenterne ikke har haft nogen fordel af de foreslåede regler i §20G og 20H.

Forslaget går således imod formålet med lovændringen. Det bør derfor sikres, at kun de kulbrinteproducenter, der får en fordel, skal kunne opkræves en tillægsskat, så formålet om at skattelempelsen skal **tilbagebetales** i tilfælde af stigende oliepriser opfyldes. Med andre ord at kun de olieproducenter, der får en fordel, skal tilbagebetale.

Eksempler:

FSR - danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

H181-17

- a) De fleste kulbrinteproducenter er i mange tilfælde tvunget af banker mm til at hedge (sikre) olieprisen. Hvis en kulbrinteproducent skal hedge til fx USD 60, er det ikke sikkert, at denne kulbrinteproducent vil få en fordel af de nye regler, selv om olieprisen stiger til USD 80 og specielt ikke hvis denne kulbrinteproducent, så alligevel skal betale tillægsskat.
- b) De kulbrinteproducenter, der har et skattemæssigt underskud, hvilket de fleste har, vil også have svært ved at få en fordel, medmindre olieprisen stiger meget, hvorfor de kan komme i en meget uheldig situation, hvis olieprisen skulle stige kortvarigt over USD 75 – 85.

Det bør således sikres, at tillægsskatten kun pålægges skatteydere, som har haft en fordel. Alternativt bør et selskab, der kan påvise, at det ikke har haft en økonomisk fordel (skattebesparelse) af de nye regler, kunne fortryde sit valg. Sidstnævnte fortrydelsesret kunne gennemføres ved, at skatteyderen som et alternativ til betaling af tillægsskat i stedet kan vælge at få ændret de tidligere år, således at de almindelige regler med at benytte 15% saldoafskrivninger fra og med ibrugtagning og kulbrintefradrag på kun 5% i 6 år. Teknisk kunne det ske ved at de foreslåede regler om genoptagelse i §20I også i denne situation finder anvendelse.

Det bør præciseres, hvad der indgår i EBIT i den foreslåede §20G, herunder specielt nettofinansieringsindtægter og -udgifter. Er det kun renter, der tænkes på? Det bør sikres, at sikringsinstrumenter indgår i E og ikke i I, således at sikringsinstrumenter anses som en naturlig del af kulbrinteproducentens earning E.

I bemærkningerne til den foreslåede §20F anføres det, at løn til operatørens ansatte ikke kan anses som en betaling, som kan indgå i afskrivnings- og kulbrintegrundlaget, når operatøren står for opbygningen af et anlæg eller en forbedring. Det er i strid med de nuværende gældende regler i kap 2 og kap. 3A om aktivering, og det vil i øvrigt bevirke en uhensigtsmæssig forskel på operatørens skatteforhold og de øvrige joint venture partneres skatteforhold. Hvorfor skal de øvrige joint venture partnere have en større fordel ved de nye regler end operatøren? Hvorfor skal operatørens udgifter til løn vente til ibrugtagningstidspunktet med at blive aktiveret og afskrives med 15% og opnå 30% kulbrintefradrag, når de øvrige partnere i samme joint venture allerede ved betaling kan få 20% afskrivninger og 39% kulbrintefradrag? Og hvorfor er udbetaling af løn ikke en betaling?

Det fremgår af §20 F: " 2) Betalingen gennemføres inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025. .... 4) Den i nr. 3

omtalte plan er godkendt efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund senest i indkomståret 2026, og betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, er opfyldt senest i indkomståret 2026. ”
Vil det være muligt at lave en forudbetaling og i givet fald hvordan, hvis der først sker godkendelse af en plan i 2026, hvor betalinger skal ske senest i 2025?

Side 3

Tilbagebetalingstiden – forslagets § 5, stk. 3 (ikrafttrædelsesreglen)

Af udkastet til lovforslag fremgår det, at tilbagebetaling af ydede lån efter forskudsmomsordningen skal tilbagebetales senest 14 dage efter lovens ikrafttræden, hvilket – såfremt lovforslaget vedtages i den nuværende form – betyder, at virksomheder som i dag anvender forskudsmomsordningen skal tilbagebetale deres lån senest 15. januar 2018.

Såfremt tilbagebetaling ikke sker til tiden fremgår det af forslagets § 5, stk. 4, at forrentning sker efter opkrævningslovens § 7 (p.t. 0,8 % pr. måned).

FSR skal i den forbindelse bemærke, at den tid lovgiver giver virksomhederne til at finde alternativ kapital efter lovforslagets eventuelle vedtagelse, er meget kort. FSR er betænkelig ved denne korte tidsfrist.

Efter Folketingets åbning i oktober er der maksimalt tre måneder til at behandle og vedtage lovforslaget inden den foreslåede ikrafttrædelse pr. 1. januar 2018. Det kan ikke med rimelighed forventes af danske virksomheder, at de fremskaffer kapital inden lovforslaget vedtages, og dermed ikke kan ændres, da ressourceforbruget hertil kan være ganske omfattende.

FSR foreslår derfor, at fristen for tilbagebetaling forlænges, således at virksomhederne får en passende frist – efter lovforslagets vedtagelse – til at indrette sig efter konsekvenserne, og dermed undgå at betale den – i forhold til sammenligningstillene i lovforslaget – meget høje rente efter opkrævningslovens § 7.

Derudover bør lovgiver – efter FSRs opfattelse – overveje, om der skal indføres en mulighed for, at virksomheder, der har vanskeligt ved at honorere tilbagebetalingen, kan tilbagebetale i rater under visse forudsætninger. Derudover bør det overvejes, om man reelt ønsker forretning på p.t. 0,8 % pr. måned i disse tilfælde.

FSR er bekymret for, at den hurtige tilbagebetalingspligt og høje rente, som følge af en hurtig afskaffelse af en politisk motiveret støtteordning, reelt kan få som konsekvens, at virksomheder må lukke eller skrue væsentlig ned for deres aktivitet. Det forestiller FSR sig selvsagt ikke kan være intentionen fra lovgivers side.

Rentesatsen for virksomheder – sammenlignelighed med statsobligationer

FSR bemærker, at der ved estimatet for de økonomiske konsekvenser er anvendt en rentesats svarende til den forventede rente på 10-årige statsobligationer. Denne rentesats giver – efter FSRs opfattelse – ikke et reelt billede af omkostningerne for erhvervslivet, og udgør dermed ikke et reelt beslutningsgrundlag.

FSR skal her – som eksempel – henvise til Nationalbanken, der løbende offentliggør rentesatsen på bankers nyudlån til erhvervslivet (<http://nationalbanken.statistikbank.dk/nbf/176183>).

Såfremt Nationalbankens statistik lægges til grund, vil rentesatsen for en lang række alternative lån til det forskudsmomslån, der nu skal tilbagebetales, ikke være 1,1 % som forudsat i lovforslaget, men potentielt – i gennemsnit – være over 3 gange større. Derudover er forskudsmomslånet uden sikkerhed, hvorfor FSR antager, at det reelle renteniveau kan være højere end gennemsnittet af alle lån.

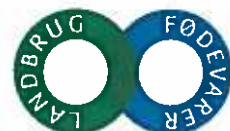
FSR er således betænkelig ved, at statsobligationer anvendes som referenceramme, og der bør gøres en større indsats fra lovgivers side, for at afdække de reelle forventede omkostninger for erhvervslivet, således at der træffes beslutning på et korrekt og oplyst grundlag.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
Skattechef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til lovgivningoekonomi@skm.dk.

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskatteloven, j.nr. 2017-1578

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskatteloven, som er sendt i høring den 23. juni 2017.

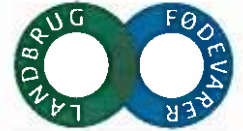
Urimeligt at forskudsmomsordningen afskaffes

Generelt finder Landbrug & Fødevarer det urimeligt, at partierne bag Nordsøaftalen vælger at afskaffe forskudsmomsordningen som led i finansiering af skattelempelserne til Nordsøproducenterne.

Forskudsmomsordningen giver eksportvirksomheder mulighed for at investere mere i kapacitetsudvidelser, effektiviseringer og miljøinvesteringer. Afskaffelsen af forskudsmomsordningen rammer dermed Danmarks eksportvirksomheder, der bidrager med eksportindtægter og arbejdspladser og sikrer overskud på betalingsbalancen. Afskaffelsen er samtidig med til at forvirke konkurrencen mellem eksporterende virksomheder og virksomheder orienteret mod hjemmemarkedet. Ved eksport medfører momssystemet en likviditetsbelastning, fordi eksportvirksomhederne må vente på at få negativ moms retur. Dette er hidtil blevet (delvist) afbødet af forskudsmomsordningen, men med afskaffelsen af ordningen vil likviditetsbelastningen og konkurrenceforvridningen blive forøget.

I lovforslagets pkt. 2.4.2 begrundes afskaffelsen af forskudsmomsordningen med, at den økonomiske situation i dag er væsentligt anderledes, end da ordningen blev indført som eksportfremmende foranstaltning i 1980. I selve Nordsøaftalen af 22. marts 2017 henvises til det væsentligt lavere renteniveau, der er gældende i dag.

Det er korrekt, at renteniveauet i dag er væsentligt lavere end på tidspunktet for forskudsmomsordningens indførelse. Det ændrer imidlertid ikke på, at virksomhedernes mulighed for at opnå attraktiv finansiering er lige så relevant i dag som dengang. Særligt de seneste år har været præget af strammere kreditgivning på lånemarkedet, og her har forskudsmomsordningen spillet en vigtig og meget positiv rolle for en lang række danske virksomheder. Dette understreges netop af, at det i lovforslaget angives, at udlånene i ordningen er steget markant de seneste år.

Risiko for undervurderede økonomiske konsekvenser

Der er risiko for, at Skatteministeriet undervurderer de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet forbundet med afskaffelsen af forskudsmomsordningen.

Afskaffelse af forskudsmomsordningen vil have som direkte konsekvens, at virksomhedernes finansieringsomkostninger forøges. Skatteministeriets vurdering af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er ifølge lovforslagets pkt. 4 baseret på, at "virksomhederne fremadrettet får renteudgifter svarende til renten på 10-årige statsobligationer".

Det forekommer meget optimistisk at forvente, at virksomhederne generelt vil kunne opnå finansiering til statsobligationsrenten, som i øjeblikket befinder sig på omkring 0,3 pct. Det skyldes ikke mindst, at den finansiering, virksomhederne skal indhente, vil være marginal finansiering, dvs. i tillæg til den eksisterende finansiering i virksomheden. Finansieringsomkostningerne, og dermed de direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, må forventes at komme til at ligge på et væsentligt højere niveau. Dette vil kun blive endnu mere udtalt i de kommende år, når renteniveauet stiger fra det nuværende relativt lave niveau.

De negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil ikke kun bero på, at virksomhedernes finansiering risikerer at blive pålagt en væsentligt højere rente. Fjernelsen af forskudsmomsordningen vil også påvirke selve muligheden for overhovedet at kunne opnå finansiering. Når virksomheder skal låne penge i markedet, er det væsentligste nøgletal, virksomheden bliver målt på fra långiveres side, virksomhedens "finansielle leverage" beregnet som nettorentebærende gæld set i forhold til driftsresultat ("EBITDA"). Jo højere dette nøgletal er, desto sværere er det at opnå attraktive finansieringsmuligheder.

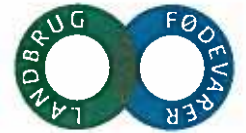
Lån via forskudsmomsordningen er ikke rentebærende og indgår derfor ikke i beregningen af virksomhedernes finansielle leverage. Ved at afskaffe forskudsmomsordningen tvinges eksportvirksomhederne til at øge deres lån hos banker og/eller i kapitalmarkedet. Dermed øges virksomhederne finansielle leverage, hvilket vil begrænse deres lånemuligheder og dermed reducere mulighederne for at investere i kapacitetsudvidelser, effektiviseringer og miljøinvesteringer.

Det er imidlertid uklart, om Skatteministeriet har indregnet de svækkede lånemuligheder i vurderingen af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Misbrugsrisici bør håndteres på anden vis

Ifølge lovforslagets pkt. 2.4.2 vurderes det, at der er en "vis sandsynlighed for, at andre typer eksportvirksomheder, der er mere svigudsatte og har større risiko for konkurs, vil benytte ordningen fremadrettet".

Landbrug & Fødevarer støtter generelt en øget indsats for at imødegå misbrugsrisiciene forbundet med det nuværende momsretlige system. En sådan indsats bør dog foretages i forhold til det momsretlige system som helhed og bør ikke bruges som anledning til at afskaffe en i øvrigt velfungerende og værdsat ordning.

Ikrafttræden

Ifølge lovforslagets § 5, stk. 3, skal virksomheder, der gør brug af forskudsmomsordningen, tilbagebetale hele lånet senest den 15. januar 2018. I bemærkningerne anføres, at fristen "er fastsat under hensyntagen til, at virksomhederne skal have mulighed for at sikre sig eventuel alternativ likviditet".

Landbrug & Fødevarer er først og fremmest af den opfattelse, at forskudsmomsordningen bør bevares. Såfremt man fastholder at afskaffe ordningen, anbefaler Landbrug & Fødevarer, at man giver virksomhederne en længere tidshorizont til at tilbagebetale lånene. Det kan næppe forventes, at virksomhederne indhenter alternativ finansiering før der foreligger et vedtaget lovforslag, hvilket formentlig tidligst sker sidst på efteråret. Det vil kun give virksomhederne få måneder til at erstatte finansieringen, der for nogle virksomheders vedkommende beløber sig til flere hundrede millioner kroner.

Som beskrevet ovenfor kan det i øjeblikket være vanskeligt at finde kreditgivning og jo længere tid, man kan give virksomhederne til at finde alternativ finansiering, jo bedre vilkår kan de formentlig opnå. Dette vil afbøde de negative konsekvenser af afskaffelsen en smule. For virksomheder med en tilbagebetalingsforpligtelse over en vis størrelse, bør man af samme årsag give mulighed for ratevis tilbagebetaling over en længere periode.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Frederik Waaben
Seniorkonsulent

Erhvervspolitik, Afd. for Erhvervs- & Fødevarepolitik

D +45 3339 4678
M +45 2939 2503
E FRWA@if.dk

Skatteministeriet
Nicolai Elgtveds Gade 28
1402 København K

lovgivningoekonomi@skm.dk

14. august 2017

J.nr. 2017-1578 – Høring over forslag til Lov om ændring af kulbrinteskatteloven mm

Olie Gas Danmark (OGD) takker for muligheden for at kommentere på udkast til ovennævnte lovforslag til ændring af kulbrinteskatteloven mm., som OGD modtog i høring den 23. juni 2017.

OGD bakker op om den politiske aftale af 22. marts 2017 om udvikling af Nordsøen. Der kan efter OGD's opfattelse gøres mere for at fremme produktionen af olie og gas, men aftalen og dette lovforslag, som implementerer dele af aftalen, er et skridt i den rigtige retning hen imod indfrielse af Nordsøens potentiale til glæde for det danske samfund og industrien.

OGD ser forslaget om ændring af kulbrinteskatteloven mm. i sammenhæng med Nordsøstrategien og forslaget til lov om ændring af undergrundsloven og olierørledningsloven, som er sendt i høring den 5. juli 2017. De foreslåede ændrede rammevilkår i de to lovforslag skaber incitament til øget produktion af olie og gas fra den danske del af Nordsøen. Dette muliggøres ved en kombination af, at vejen banes for en fuld genopbygning af DUC's Tyra-anlæg, som er vital for den danske gasindvinding, nogle begrænsede skattemæssige lempelser til industrien og forbedret tredjepartsadgang til infrastrukturen.

OGD vil i et særskilt høringsvar kommentere nærmere på forslaget til ændring af undergrundsloven mm.

OGD havde gerne set, at lovforslagets bestemmelser om øget og fremrykket afskrivning og kulbrintefradrag var blevet gjort permanente, og at forslaget var blevet udbygget med flere incitamentsfremmende tiltag, som for eksempel indeksering af fremførte underskud,

Olie Gas Danmark
Kjølbrostræde 30,1
1210 København K
Telefon: +45 3841 1680
CVR nr.: 34 40 48 95

Olie Gas Danmark arbejder for, at virksomhederne og samfundet får mest mulig værdi fra produktionen af olie og gas.

Olie Gas Danmark har fokus på udvikling af sektoren, på sikkerhed og miljø samt på forskning og uddannelse.

accelererede og forhøjede afskrivninger for beregning af selskabsskat, justering af selskabsskattesatsen til den i øvrigt gældende 22% sats, og refusion af skatteværdien af efterforskningsudgifter efter den norske model. OGD finder, at selvom de to lovforslag i høring samlet set er incitamentsskabende og et skridt i den rigtige retning, så bør der gøres mere i tæt samarbejde med hele industrien for at kunne realisere det fulde potentiale i den danske del af Nordsøen.

Side 2/17

Det er OGD's opfattelse, at finansiering af yderligere incitamerter bør være mulig. Det er på den ene side klart, at skattelempelser skal kunne finansieres, men OGD hæfter sig på den anden side ved, at Statens finansiering af skattelempelserne i vinduet fra 2017-2025 ifølge den politiske aftale af 22. marts 2017 er relativt begrænset set i lyset af Statens skøn over olieprisens udvikling og i lyset af, at finansieringsformerne (fast udbyttepolitik for Vækstfonden og Danmarks Eksportkredit samt afskaffelse af forskudsmoms) har varig karakter. Det er OGD's vurdering, at yderligere incitamerter kan være selvfinansierende grundet øget aktivitet og udvikling af projekter, der ellers ikke vil kunne gennemføres.

OGD har en række nærmere, specifikke bemærkninger til udkast til forslag om ændring af kulbrinteskatteloven mm. Bemærkningerne uddybes nedenfor. OGD's væsentligste kommentarer kan sammenfattes som følger:

- Forskelle imellem opgørelsen og ansættelsen efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A og efter det foreslåede kapitel 3 B bør minimeres for at undgå øgede administrationsbyrder, jf. kommentaren til § 20 G nedenfor. Interne udgifter, eksempelvis lønudgifter, kan efter skattelovgivningens almindelige regler medregnes til anskaffelsessummen og bør derfor også udtrykkeligt tillades medtaget i anskaffelsessummen efter kapitel 3 B. Interne udgifter til udvikling af projekter i olie- og gasindustrien er ofte betydelige. Bliver det ikke tilladt at medtage interne udgifter efter kapitel 3 B, vil effekten af skattelempelserne blive mærkbart mindre. Det kan gå ud over aktivitetsniveauet i Nordsøen.
- Det bør fremgå tydeligere, hvad retsvirkningen er, hvis det bliver konstateret, at betingelserne for at opnå skattelempelserne ikke opfyldes, jf. kommentaren til § 20 I nedenfor. Retsvirkningen bør være, at omkostningerne behandles efter kapitel 3A.
- Det forekommer urimeligt, at tillægsskatten kan udløses inden den skattepligtige har haft (fuld) fordel af lempelsen. Det vil være tilfældet, hvis den skattepligtige ikke betaler kulbrinteskat grundet fremførbare underskud eller ved første produktion i Danmark. Tillægsskatten bør derfor tidligst betales, når den skattepligtige

oppebærer en positiv kulbrinteindkomst og har taget driftsmidlerne i brug. Side 3/17

- Det bør også fremgå tydeligere, hvordan reglerne i kapitel 3 B virker i overdragelsessituationer, herunder særligt ved overdragelse af tillægsskattekontoen, jf. kommentaren til genvundne afskrivninger nedenfor i afsnit 3. Det er afgørende for et effektivt marked for olie og gas aktiver, at handler kan gennemføres på et transparent grundlag, og at skattereglerne i videst muligt omfang lader købers og sælgers skattepositioner udligne hinanden.

OGD har en yderligere generel bemærkning, som er blevet mere aktuell i lyset af de forbedrede regler om tredjepartsadgang, jf. lovforslag herom. De udvidede regler om tredjepartsadgang øger sandsynligheden for tredjeparts tie-in, og at tredjeparter dermed vil fortsætte et anlægs drift, efter de oprindelige ejere har ophørt deres aktiviteter. Det vil sige, at anlæg måske først fjernes, efter de oprindelige ejere er ophørt med at benytte anlægget og ophørt med at have kulbrintevirksomhed. I de tilfælde hvor de oprindelige ejere ønsker at overdrage anlægget, for eksempel til rettighedshavere, som har tredjepartsfaciliteter på anlægget, vil overdragelsen inkludere fremtidige forpligtelser til fjernelsesomkostninger. Disse omkostninger kan være betydelige og kan overstige værdien af anlægget på overdragelsestidspunktet. OGD opfordrer til, at det i overdragelsestilfælde sikres eller præciseres, at de oprindelige ejere kan opnå fradrag for deres fjernelsesomkostninger efter regler i kulbrinteskattelovens § 10A og opnå ret til tilbagebetaling af skatteværdien af potentielle uudnyttede underskud efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, ved endeligt virksomhedsophør.

OGD stiller sig naturligvis til rådighed for en fortsat fremadrettet dialog om, hvordan det fulde potentiale for olie- og gasindvinding i Danmark kan sikres i endnu højere grad i et konstruktivt samarbejde mellem Staten og hele industrien.

Specifikke bemærkninger:

1. Lovforslagets § 1

Det er efter OGD's opfattelse ikke helt klart, i hvilket omfang lovforslaget ændrer retstilstanden for de skattepligtige, som ikke vælger at anvende reglerne i kapitel 3 B, men som i stedet ønsker at forblive under de eksisterende regler. OGD opfordrer til, at retstilstanden præciseres.

2. Lovforslagets § 1, nr. 5.

Side 4/17

2.1 § 20 F

Forslagets § 20 F indeholder vilkårene for, at kulbrinteproducenter kan anvende skattelemplerne i investeringsvinduet 2017-2025.

I bemærkningerne på side 27-28 til den foreslåede bestemmelse anføres bl.a., "at reglerne i kapitel 3 B kun kan anvendes for betalinger af anskaffelsessummer for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5C, stk. 1, nr. 3, (...) [hvilket omfatter] borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas. (...) Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at der skal være tale om betalinger af anskaffelsessummer. Det beror på skattelovgivningens almindelige regler, om der er tale om en betaling, der skal medregnes til anskaffelsessummen for et driftsmiddel. Udgifter til forbedring af et allerede ibrugtaget driftsmiddel kan herefter medregnes til anskaffelsessummen som nævnt i den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 F, stk. 1. Dette følger nærmere af afskrivningslovens § 5, stk. 2, 3. pkt. Udgifter til vedligeholdelse heraf vil derimod ikke kunne medregnes..."

OGD's kommentarer til § 20 F er:

1. Lovforslagets anvendelsesområde følger anvendelsesområdet for afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3. Samtidig anføres det i bemærkningerne, at det beror på skattelovgivningens almindelige regler, hvorvidt der er tale om en betaling, der skal medregnes til anskaffelsessummen for et driftsmiddel. Dette giver anledning til usikkerhed med hensyn til hvilke omkostninger, der er omfattet lempelserne i kapitel 3 B.

Efter § 20 F, stk. 1, nr. 3, er det en betingelse, at "anskaffelsen af driftsmidlerne sker i henhold til en plan, der skal godkendes efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund § 10, stk. 2-3, og som er indsendt til godkendelse inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025" (investeringsvinduet). Dette omfatter både godkendelse af en plan for indvindingsvirksomhed samt væsentlige ændringer og tilføjelser til en godkendt plan.

Omkostninger vedrørende driftsmidler forbundet med iværksættelse af indvindingsvirksomhed, samt omkostninger vedrørende driftsmidler forbundet med væsentlige ændringer eller tilføjelser til en godkendt plan, vil med stor sandsynlighed enten udgøre nyanskaffelse eller opfylde betingelsen om at være udgifter til forbedringer af et allerede ibrugtaget driftsmiddel. Forudsigelighed med hensyn til reglernes anvendelsesområde er imidlertid vigtig, ikke mindst fordi tilvalg af ordningen er ledsaget af en potentiel tilbagebetalingsforpligtelse.

OGD opfordrer derfor til, at det i forarbejderne tydeliggøres, at omkostninger vedrørende allerede ibrugtagne driftsmidler i henhold til en plan, der skal godkendes efter reglerne om væsentlige ændringer og tilføjelser i undergrundslovens § 10, anses for omkostninger vedrørende

forbedringer i afskrivningslovens forstand, således at disse omfattes af anvendelsesområdet af den foreslåede § 20 F. Det bør tillige for god ordens skyld bekræftes, at omkostninger til vedligehold, reparation og dekommissionering kan fradrages fuld ud i det år de afholdes i henhold til de allerede gældende regler.

Side 5/17

2. Efter skattelovgivningens almindelige regler er der efter statsskattelovens § 6a mulighed for fradrag som ordinære afskrivninger for aktiver og driftsmidler, hvor den skattepligtige er afskåret fra at foretage afskrivninger efter afskrivningsloven på grund af manglende ejendomsret til aktivet. Den manglende ejendomsret skal bero på en offentlig myndighedsbeslutning. Dette følger bl.a. af Slusedommen (TfS 1985,6H), som er det førende præjudikat på bestemmelsens anvendelsesområde, TfS 1987, 125 DEP, TfS 1987, 109 DEP og senest SKM2014.193.SR samt SKM2014.876.SR, ligesom det følger af Juridisk Vejledning (JV C.C.2.4.5.9).

Det følger af en politisk aftale indgået i forbindelse med børsnoteringen af DONG (Aftale af 7. oktober 2004 – genbekræftet ved aftale af 18. september 2015 - indgået af den danske regering og et flertal af partierne i Folketinget, som udstikker hovedvilkårene for salget af Den Danske Stats aktier i Selskabet), at opstrømsrørledningerne fra Nordsøen skal forblive under Den Danske Stats kontrol. De kulbrinteskattepligtige selskaber er således afskåret fra at eje sådanne rørledninger, selvom de i forbindelse med forbedringer af produktionsanlæg, platforme mv., som er fysisk forbundet med opstrømsrørledningerne, også kan være nødsaget til at afholde omkostningerne forbundet med forbedring af disse ledninger og vil medtage sådanne arbejder i en plan efter undergrundslovens § 10, stk. 2-3.

Det anføres som nævnt i bemærkningerne til § 20 F, at det beror på skattelovgivningens almindelige regler, hvorvidt der er tale om en betaling, der skal medregnes til anskaffelsessummen for et driftsmiddel. Baseret herpå kan der foretages ordinære afskrivninger på omkostninger, afholdt til forbedring af sådanne statsejede aktiver. Når lovforslagets anvendelsesområde er knyttet op på anvendelsesområdet for afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3, kan sådanne omkostninger ikke omfattes af det foreslåede kapitel 3 B.

OGD opfordrer til, at det tydeliggøres, at omkostninger forbundet med statsejede aktiver, hvorpå ordinære afskrivninger efter gældende ret synes at være tilladt, anses for omkostninger vedrørende forbedringer i afskrivningslovens forstand, således at disse omfattes af anvendelsesområdet af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 F.

2.2 § 20 G

Forslagets § 20 G indeholder regler om, at betalinger omfattet af skattelempelserne tilføres en særskilt konto, hvorpå der i et indkomstår kan afskrives med op til 20 pct. af saldo værdien.

I bemærkningerne på side 31 til den foreslåede bestemmelse anføres bl.a., at da "tilførslen til saldoen allerede sker på det tidspunkt, hvor betaling sker, vil de foreslåede regler desuden indebære en fremrykning af det tidspunkt, hvorpå afskrivninger kan påbegyndes, til betalingstidspunktet. (...) Den særskilte saldo omfatter [heller] ikke eventuelle interne udgifter, f.eks. lønudgifter til egne ansatte i forbindelse med projektering, selv om sådanne udgifter efter omstændighederne kan medregnes i anskaffelsessummen for et driftsmiddel efter de almindelige regler i afskrivningsloven. Det fremgår således af den foreslåede bestemmelse i § 20 F, stk. 1, at ordningen kun omfatter 'betalinger'."

Side 6/17

OGD's kommentarer til § 20 G er:

1. Det følger af bemærkningerne til kulbrinteskattelovens § 8, at "såfremt der anvendes egne ansatte til f.eks. projektering af anlæg, kan lønudgifterne aktiveres og afskrives sammen med den øvrige anskaffelsessum for anlægget", jf. FT 1981/82, sp. 780.

Dette gentages i SKATs udkast til vejledning om kulbrintebeskatning, afsnit E.2 fra 2003, hvor det derudover anføres, at dette ligeledes gælder for andre udgifter, der direkte kan henføres til anskaffelsessummen for anlægget, hvorimod driftsomkostninger af mere generel karakter, såsom administrationsomkostninger, anlægssikringer og lignende derimod skal fratrækkes i henhold til statsskattelovens § 6 eller kulbrinteskattelovens § 10.

Udkastet til lovforslaget begrænser henførelsen af udgifter til afskrivningsgrundlaget i forhold til det, som gælder under de eksisterende regler. Indskrænkningen har ingen støtte i den politiske aftale, og det er OGD's opfattelse, at forskelle i opgørelsen og ansættelsen af kulbrinteskate mellem kapitel 3 A og kapitel 3 B øger administrationsbyrden. Forskelle bør derfor minimeres og om muligt, som her, helt undgås.

Det er endvidere ikke logisk, at betalinger til eksempelvis eksterne ingeniører kan omfattes af kapitel 3 B, hvorimod løn til egne ingeniører falder uden for. Også i sidstnævnte tilfælde er det enkelt at fastslå betalingstidspunktet.

En anden ulogisk konsekvens er at joint venture partnere, som betaler for operatørens brug af egne ressourcer kan kapitalisere omkostningen efter kapitel 3 B, hvorimod operatøren vil være afskåret fra dette.

Interne udgifter til udvikling af projekter i olie- og gasindustrien er ofte betydelige. Bliver det ikke tilladt at medtage interne udgifter efter kapitel 3 B, vil effekten af skattelemplerne blive mærkbart mindre. Det kan gå ud over aktivitetsniveauet i Nordsøen.

OGD opfordrer til, at forarbejderne til § 20 G, stk. 1, ændres, således at også lønudgifter og andre interne udgifter udtrykkeligt anses for "betalinger" nævnt i § 20 F, stk. 1, og at sådanne udgifter derfor kan

tillægges anskaffelsessum i overensstemmelse med de principper, der allerede er gældende.

Side 7/17

2. Det er ikke klart, hvad der efter § 20 G, stk. 3, skal gælde i det tilfælde, hvor afståelse af et driftsmiddel eller igangværende arbejde sker til nul (skrotning). OGD antager, at reglen i afskrivningslovens § 5 A finder anvendelse, men opfordrer til, at dette præciseres.

2.3 § 20 I

Forslagets § 20 I vedrører tilfælde, hvor betingelserne at anvende skattelemplerne ikke opfyldes.

I bemærkningerne på side 37 til den foreslåede bestemmelse anføres bl.a., at såfremt "det må konstateres, at disse betingelser ikke opfyldes, foreslås det i § 20 I, stk. 1, at den skattemæssige fordel, som anvendelsen af reglerne har medført, elimineres ved, at der sker genoptagelse af den skattepligtiges skatteansættelser for alle de indkomstår, hvori skattelemplerne er blevet anvendt, og at den skattepligtiges kulbrinteindkomst for alle indkomstårene ændres og ansættes som om, reglerne ikke var blevet anvendt. (...) Genoptagelse efter den foreslåede bestemmelse vil i øvrigt skulle ske efter skatteforvaltningslovens almindelige regler om ekstraordinær ansættelse. Det vil således være f.eks. de almindelige regler om varsling af genoptagelsen og gennemførelse af ansættelsesændringer som følge af genoptagelsen, der vil skulle gælde."

OGD's kommentarer til § 20 I er:

1. OGD forstår forslaget til § 20 I således, at fordelene ved at kunne anvende skattelemplerne i kapitel 3 B for en betaling skal rulles tilbage, hvis betingelserne ikke opfyldes. OGD lægger til grund, at anskaffelsessummer, som ikke (længere også) kan anvende bestemmelserne i kapitel 3 B, fuldt ud vil være genstand for reglerne om opgørelse og ansættelse i kapitel 3 A, som om at ordningen i kapitel 3 B aldrig var blevet tilvalgt for de pågældende betalinger. OGD opfordrer til, at dette præciseres.
2. Henvisningen i forarbejderne til skatteforvaltningslovens almindelige regler om ekstraordinær ansættelse giver anledning til tvivl om, i hvilket omfang den foreslåede udvidede genoptagelsesadgang alene vedrører ansættelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst, som direkte påvirkes af, at betingelsen i forslag til kulbrinteskattelovens § 20 F, stk. 1, nr. 4, ikke opfyldes eller om genoptagelsen efter den foreslåede bestemmelse ligeledes indeholder hjemmel til at genoptage skattepligtig kulbrinteindkomst, som ikke vedrører de i kapitel 3 B omhandlede afskrivninger mv.

Efter forslaget til § 20 I, stk. 1, 3. pkt. skal der ved genoptagelsen "ske en ændret ansættelse af kulbrinteindkomsten for de pågældende indkomstår under hensyntagen til, at de pågældende betalinger ikke kan danne grundlag for afskrivning efter § 20 G og kulbrintefradrag efter § 20 H." Henset hertil samt formålet med bestemmelsen må det være hensigten, at den udvidede genoptagelsesadgang alene vedrører ansættelsen af den

skattepligtige kulbrinteindkomst, som direkte påvirkes af, at betingelsen i forslag til § 20 F, stk. 1, nr. 4, ikke opfyldes.

Side 8/17

OGD opfordrer til, at det i forarbejderne præciseres, at den udvidede adgang til genoptagelse alene vedrører ansættelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst, som direkte påvirkes af, at betingelsen i forslag til § 20 F, stk. 1, nr. 4, ikke opfyldes, og at forslaget ikke indeholder hjemmel til at genoptage indkomstår, som allerede er forældede efter de gældende regler, hvad angår skattepligtig indkomst som ikke vedrører de i kapitel 3 B omhandlede afskrivninger mv.

3. Ved genoptagelse i tilfælde af, at betingelsen i § 20 F, stk. 1, nr. 4, ikke opfyldes, skal der for de omhandlede betalinger ske en ændret ansættelse af kulbrinteindkomsten for de pågældende indkomstår.

I forslaget til § 20 I, stk. 1, er det i 4. og 5. pkt. præciseret, at "den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, og tillægsskattekontoen efter § 20 J, stk. 3, skal korrigeres i overensstemmelse hermed. Der skal også ske genoptagelse af ansættelsen af tillægsskatten efter § 20 J, stk. 1, såfremt en sådan genoptagelse er en direkte følge af korrektionen af tillægsskattekontoen." Tilsvarende er ikke anført i forhold til den reducerede driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, jf. forslaget til kulbrinteskatteovens § 20 G, stk. 2.

OGD opfordrer til, at det tydeliggøres, at genoptagelse efter forslag til § 20 I indebærer, at den reducerede driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, jf. forslag til § 20 G, stk. 2, tilsvarende korrigeres.

2.4 Til § 20 J

Forslagets § 20 J vedrører en pligt til hel eller delvis tilbagebetaling af skattelempelserne ved oliepriser over henholdsvis 75 og 85 USD (tillægsskat).

I bemærkningerne på side 38 og 39 til den foreslåede bestemmelse anføres bl.a., at "skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i det foreslåede kapitel 3 B, skal svare en tillægsskat i indkomstårene 2022-2037, i tilfælde af at den gennemsnitlige årlige oliepris overstiger visse niveauer, (...). Den foreslåede tillægsskat er, (...), et led i en tilbagebetalingsordning, som har til formål, at kulbrinteproducenterne helt eller delvist betaler den skattelempelse tilbage, som de har opnået ved anvendelse af de særligt lempelige skatteregler i det foreslåede kapitel 3 B. (...)."

I bemærkningerne på side 39 til den foreslåede bestemmelse anføres endvidere bl.a., at det foreslås, "at tillægsskatten svares af den skattepligtiges skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og udgifter (EBIT). Ved finansielle indtægter forstås indtægter i form af f.eks. renteindtægter og valutakursgevinster, der har direkte tilknytning til kulbrintevirksomheden og derfor medregnes til kulbrinteindkomsten, jf. kulbrinteskatteovens § 4, stk. 1, nr. 6. Tilsvarende finansielle udgifter med tilknytning til kulbrintevirksomheden kan

fradrages ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten, jf. kulbrinteskatteovens § 4, stk. 4, og der er således tale om en nettoopgørelse af finansielle indtægter og udgifter. Brugen af EBIT som beskatningsgrundlag har til hensigt at undgå, at virksomhedernes individuelle finansieringsforhold får indflydelse på, i hvilket omfang der sker hel eller delvis tilbagebetaling via tillægsskatten. Skattemæssigt fremførbare underskud vil heller ikke kunne fradrages i grundlaget for tillægsskatten.

Side 9/17

OGD's kommentarer til § 20 J er:

1. Betalingen af tillægsskat afhænger efter ordlyden af § 20 J, stk. 1, alene af olieprisens niveau i en bestemt periode. Kulbrinteproducenter med en negativ kulbrinteskattepligtig indkomst, og som har valgt at benytte ordningen, kan således risikere at skulle betale tillægsskat uden at have opnået den fulde økonomiske fordel ved at anvende ordningen.

Tilsvarende kan kulbrinteproducenter risikere at skulle betale tillægsskat, selvom de anskaffede driftsmidler, som ordningen i det foreslåede kapitel 3 B måtte være tilvalgt for, ikke er taget i brug og derfor ikke er begyndt at generere en indkomst.

OGD opfordrer til, at forpligtelsen til at betale tillægsskat udskydes, indtil den skattepligtige opbevarer en positiv kulbrinteindkomst, og indtil driftsmidler er taget i brug. Rentetilskrivningen på 4,5 % årligt, jf. den foreslåede § 20 K, stk. 3, foreslås ikke ændret.

2. Det foreslås i udkastet, at opgørelsen af tillægsskatten ikke baseres på den skattepligtige indkomst, men den skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og finansielle udgifter, med henblik på at undgå, at virksomhedernes individuelle finansieringsforhold får indflydelse på, i hvilket omfang der sker hel eller delvis tilbagebetaling via tillægsskatten.

Olie- og gasmarkedet er volatilt og prisen påvirkes af en række makroøkonomiske forhold, som olie- og gasselskaberne ikke har indflydelse på. Af denne årsag indgår flere olie- og gasselskaber finansielle kontrakter (terminkontrakter) i sikringsøjemed for at fastsætte den fremtidige salgspris og derved 'hedge' sin produktion. Gevinster og tab på sådanne finansielle kontrakter medregnes ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst. Tilsvarende, er skattepligtige, som aflægges selvangivelse i danske kroner, påvirket af volatiliteten i valutakursen mellem DKK og den valuta, som den skattepligtiges olie og gassalg fortages i. Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at råolie altid handles i USD. Sådanne valutakursgevinster og tab er ligeledes medregnet ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst.

Såfremt der ikke tages højde for disse finansielle indtægter og udgifter ved beregningen af tilbagebetalingen af tillægsskatten, vil der eksempelvis kunne opstå en situation, hvor den skattepligtige under en finansiel kontrakt har forpligtet sig til at sælge til f.eks. USD 70 pr. tønde,

men hvor der alligevel skal svares 5 pct. eller 10 pct. tillægsskat af en omsætning baseret på markedsprisen. Den skattepligtige skal således svare tillægsskat uden at have modtaget en omsætning svarende til de egentlige markedspriser. Tilsvarende gælder i den modsatte situation, hvor den skattepligtige ender med at modtage en pris, som er højere end den egentlige markedspris. I denne situation vil den skattepligtige alene skulle svare tillægsskat af en omsætning baseret på de egentlige markedspriser, selvom der er modtaget en højere pris.

Side 10/17

Dette gælder ligeledes i relation til valutakursgevinster og -tab, som blandt andet opstår i forbindelse med salg af råolie i USD, når den skattepligtige selvangiver i DKK. I denne situation vil der ved beregningen af tillægsskatten ikke blive taget højde for, at den realiserede omsætning af råolie ligeledes inkluderer valutakursgevinster eller -tab.

Der bør således tages højde for disse finansielle indtægter og udgifter i grundlaget for opgørelsen af tillægsskatten.

Baseret på ordlyden af den foreslåede bestemmelse, samt brugen af EBIT-terminologien i bemærkningerne hertil, er det ikke klart, om der ved opgørelsen af *"tillægsskatten [som] svares af den skattepligtiges skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og udgifter (EBIT)"*, skal tages højde for gevinster og tab på finansielle kontrakter, som er indgået i sikringsøjemed samt valutakursgevinster og valutakurstab på varekreditorer og varedebitorer. Denne uklarhed skal ses i lyset af følgende to forhold.

For det første kan begrebet *finansielle indtægter og udgifter* i skatteretlig henseende rumme valutakursgevinster og tab på varekreditorer og debitorer samt gevinster og tab på finansielle kontrakter uanset formålet med indgåelsen heraf, hvilket resulterer i en situation, hvor der i grundlaget for opgørelsen af tillægsskatten, ikke tages højde for valutakursgevinster og tab på varekreditorer og debitorer samt gevinster og tab på finansielle kontrakter indgået i sikringsøjemed.

For det andet anvendes EBIT-begrebet, selvom det ikke er en skatteretlig terminologi, ligeledes i forbindelse med selskabsskattelovens § 11 C, der populært henvises til som "EBIT-reglen". Herefter er fradragsretten for nettofinansieringsudgifter maksimeret til 80 % af selskabets skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter. I selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, hvor det udtømmende er oplyst, hvad selskabets nettofinansieringsudgifter består af, er det bl.a. anført, at *"gevinster og tab på kontrakter (terminskontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, herunder sambeskattede selskaber"*, medregnes ikke. Tilsvarende, medregnes gevinster og tab på varekreditorer og varedebitorer ikke. I denne situation sondres således mellem finansielle indtægter og udgifter, som vedrører virksomhedens drift/produktion og finansielle indtægter og udgifter, der vedrører virksomhedens finansieringsforhold.

Henset til det i bemærkningerne anførte om, at det foreslåede beregningsgrundlag har til hensigt at undgå, at virksomhedernes individuelle finansieringsforhold får indflydelse på tilbagebetalingen via tillægsskatten, synes det ikke at være formålet med bestemmelsen at se bort fra valutakursgevinster og tab på varekreditorer og debitorer samt gevinster og tab på finansielle kontrakter indgået med henblik på at sikre kulbrinteskattepligtig driftsindkomst i beregningsgrundlaget for betaling af tillægsskatten.

Side 11/17

OGD opfordrer derfor til, at ordlyden af forslaget til § 20 J, stk. 2, ændres til, at opgørelsen af tillægsskatten baseres på den skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før skattepligtige finansielle indtægter og finansielle udgifter, således at der ved beregningsgrundlaget for tillægsskatten tages højde for gevinster og tab på kontrakter (termiskontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter i tilknytning til kulbrintevirksomheden og valutakursgevinster og tab på varekreditorer og varedebitorer.

3. I bemærkningerne på side 41 til den foreslåede bestemmelse i § 20 J, stk. 5, anføres bl.a., at det foreslås, "at de kulbrinteskattepligtige virksomheder skal være forpligtet til at udlevere de oplysninger til Danmarks Statistik, som Danmarks Statistik anser for nødvendige for at kunne offentliggøre den gennemsnitlige oliepris i løbet af året i overensstemmelse med det foreslåede stk. 4. Denne forpligtelse til at udlevere oplysninger til Danmarks Statistik omfatter alle de kulbrinteskattepligtige virksomheder og altså ikke blot de virksomheder, der har valgt at anvende reglerne i kapitel 3 B. (...) Danmarks Statistik forventes at indsamle relevante oplysninger sideløbende med, at den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris anvendes som grundlag for opgørelsen af den gennemsnitlige oliepris i løbet af året efter det foreslåede stk. 4."

Det foreslås i udkastet, at alle kulbrinteskattepligtige virksomheder, uanset om de har valgt ordningen i det foreslåede kapitel 3 B eller ej, efter anmodning forpligtes til at udlevere oplysninger til Danmarks Statistik. Det følger af bemærkningerne, at denne pligt (efter anmodning) indtræder fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Hjemlen er vidtgående, og der er tale om særdeles følsomme oplysninger, som alle kulbrinteskattepligtige virksomheder har pligt til at udlevere.

Såfremt Danmarks Statistik gør brug af denne hjemmel fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt, kan det resultere i øgede administrationsomkostninger for de kulbrinteskattepligtige virksomheder. De indhentede oplysninger skal hovedsageligt anvendes til at beregne en relevant referencepris, såfremt den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris ikke længere kan anvendes. Der kan således opstå en situation, hvor de kulbrinteskattepligtige virksomheder skal indhente og rapportere oplysninger, uden at der er et egentlig behov.

Henses til formålet med den foreslåede bestemmelse finder OGD, at de kulbrinteskattepligtige virksomheder alene er underlagt udvidet

oplysningspligt, såfremt den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris ophører eller ikke længere kan anses for at være relevant.

Side 12/17

OGD opfordrer til, at det præciseres, at denne udvidede oplysningsforpligtelse alene træder i kraft i det omfang den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris ophører eller ikke længere kan anses for at udgøre den relevante referencepris for salget af råolie fra den danske del af Nordsøen. Det bør endvidere præciseres, at Danmarks Statistik alene har hjemmel til at indhente årlige gennemsnitspriser ved førstegangssalg.

2.5 § 20 K

Forslaget § 20 K vedrører opgørelsen af tillægsskattekontoen.

Det er i bemærkningerne på side 43 til den foreslåede bestemmelse anført, "at tillægsskattekontoens udvisende ved indkomstårets udgang forrentes med 4,5 pct. årligt. Der kan efter den foreslåede bestemmelse første gang tilskrives renter i 2023 af tillægsskattekontoens eventuelle udvisende ved udgangen af indkomståret 2022, og tillægsskattekontoen bortfalder fra og med indkomståret 2038. Dette afspejler, at tillægsskat efter den foreslåede § 20 J ikke skal svares fra og med indkomståret 2038."

Det er i forbindelse med den politiske aftale fastsat, at saldoen på tillægsskattekontoen skal forrentes med 4,5 % p.a. Det er OGD's forståelse, at dette kan sidestilles med en indeksering, som alene påvirker den samlede størrelse af tillægsskattekontoens saldo, således at den samlede maksimale tilbagebetalingsforpligtelse øges med renten.

Grundet anvendelsen af renteterminologien i lovforslagets ordlyd, kan der dog opstå tvivl om, i hvilket omfang forrentning udgør en indeksering eller opskrivning af saldoen på tillægsskattekontoen, som er et udtryk for den samlede betalingsforpligtelse eller om det er en egentlig rente, som udløser et betalingskrav uagtet om tillægsskatten skal erlægges.

I overensstemmelse med opfattelsen af, at forrentningen af saldoen på tillægsskattekontoen udgør en indeksering eller opskrivning af saldoen på tillægsskattekontoen, som ikke i sig selv udløser en betalingsforpligtelse, opfylder renten ikke det skatteretlige rentebegreb. Der vil således ikke være fradrag herfor, hverken i den selskabsskattepligtige eller kulbrinteskattepligtige indkomst.

OGD opfordrer til, at det tydeliggøres, at forrentningen af saldoen på tillægsskattekontoen ikke i sig selv udløser noget betalingskrav, men alene udgør en opskrivning af saldoen, således at den samlede maksimale tilbagebetalingsforpligtelse øges med forrentningen. Det kan samtidig tydeliggøres, at forrentningen af saldoen på tillægsskattekontoen ikke udgør en rente i skatteretlig henseende, og at der derfor ikke er fradrag herfor.

2.6 § 20 L

Side 13/17

Forslagets § 20 L vedrører overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter.

I bemærkningerne på side 44 til den foreslåede bestemmelse anføres det bl.a., at "overdrageren af indvindingsvirksomheden uanset overdragelsen fortsat skal hæfte solidarisk for erhververens forpligtelse til betaling af tillægsskat efter den foreslåede § 20 J, stk. 1, dog således at denne solidariske hæftelse er maksimeret til beløbet på den overtagne tillægsskattekonto eller et eventuelt lavere beløb, som erhververens tillægsskattekonto efterfølgende har været nedbragt til. (...) Den foreslåede bestemmelse skal imødegå risikoen for, at tillægsskattekrav efter § 20 J ikke kan håndhæves, fordi indvindingsvirksomheden er blevet overdraget til en virksomhed, der ikke er i stand til at honorere skattekravet. Da den overdragende virksomhed har opnået den økonomiske fordel forbundet med anvendelsen af de særligt lempelige skatteregler i det foreslåede kapitel 3 B, er det rimeligt, at virksomheden, trods overdragelsen af indvindingsvirksomheden, fortsat hæfter for potentielle krav på betaling af tillægsskat, der har til formål at sikre, at den således opnåede fordel tilbagebetales."

Med henblik på at sikre, at tillægsskattekravet håndhæves, indebærer lovforslaget, at overdrageren af indvindingsvirksomhed hæfter solidarisk for betaling af tillægsskatten ved overdragelse. Denne pligt omfatter tillige tillægsskat, der påhviler eventuelle senere erhververe af indvindingsvirksomheden. Den oprindelige overdrager af indvindingsvirksomhed har ikke indflydelse på efterfølgende overdragelser, hvorfor en solidarisk hæftelse i flere led ikke anses for at være proportionel med Statens risiko. I forbindelse med overdragelse af indvindingsvirksomhed skal Staten sikre, at erhververen har den fornødne finansielle kapacitet, jf. undergrundslovens § 29, stk. 2.

Det følger ligeledes af den foreslåede bestemmelse, at såfremt saldoen på erhververens tillægsskattekonto efter overtagelsen er nedbragt til et beløb, der er lavere end den overtagne tillægsskattekonto, kan overdragerens hæftelse ikke overstige dette lavere beløb. Dette er ikke praktisk administrerbart, eftersom dette kræver, at det overdragende selskab skal have løbende kendskab til erhververens og potentielle fremtidige erhververs skatteforhold, herunder saldo på tillægsskattekontoen, for at kunne erklære sig enig/uenige i et potentielt fremtidigt skattekrav. Endvidere skal overdrageren have kendskab til erhververens og potentielle fremtidige erhververs skatteforhold, herunder saldo på tillægsskattekontoen, for at kunne vurdere det potentielle fremtidige skattekrav og dermed den regnskabsmæssige eventualforpligtelse. Dette vil utvivlsomt begrænse omsætteligheden af indvindingsvirksomhed, hvor kapitel 3 B er anvendt.

Forpligtelsen til solidarisk hæftelse synes ikke at stå mål med den skatterisiko, som Staten er eksponeret for i forbindelse med en overdragelse. Statens eksponering opstår, når en erhverver skal svare tillægsskat svarende til henholdsvis 5 pct. og 10 pct. af sin skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og finansielle udgifter, jf. forslaget § 20 J, uden at efterleve dette krav. Henset til ovenstående, samt det forhold, at overdragelse af indvindingsvirksomhed kræver myndighedsgodkendelse, jf.

undergrundslovens § 29, anses det for urimeligt at lade den overdragende virksomhed bære denne skatterisiko.

Side 14/17

OGD opfordrer til, at forslag til § 20 L, stk. 2, ændres til ikke at indeholde et krav om solidarisk hæftelse i hverken ét eller flere led. Såfremt forslaget om solidarisk hæftelse ønskes bibeholdt, må det som minimum præciseres, at denne solidariske hæftelse udgør en simpel kaution, således at forpligtelsen først indtræder, når det står klart, at skattebetalingen ikke kan opnås hos erhververen og skattemyndighederne har udtømt sine muligheder for retsforfølgelse, jf. til sammenligning undergrundslovens § 29 a.

3. Lovforslagets § 1, nr. 2 og 5 (Genvundne afskrivninger og overdragelse af tillægsskattekontoen)

Det foreslås i høringsudkastet, at der indføres hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler og igangværende arbejder, der anvendes i forbindelse med kulbrinteaktiviteten, når afståelsen sker i forbindelse med den løbende drift. De genvundne afskrivninger foreslås at gælde ved indkomstopgørelsen efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og dermed også ved opgørelsen af kulbrinteskattelovens kapitel 3 A.

Det følger af de foreslåede bestemmelser, at såfremt en eller begge driftsmiddelsaldi bliver negative, skal den negative saldo medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Beskatningen er ikke maksimeret til at udgøre de fratrukne afskrivninger ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige henholdsvis kulbrinteskattepligtige indkomst. Forskellen fra de gældende regler er, at både genvundne afskrivninger og en potentiel avance på overtagne driftsmidler og igangværende arbejder efter forslaget underlægges både selskabsskat og kulbrinteskate.

Af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 K, stk. 2, følger, at saldoen på tillægsskattekontoen nedbringes, såfremt der skal medregnes genvundne afskrivninger på den særskilte kapitel 3 B saldo ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst. Det er et udtryk for, at de udløste genvundne afskrivninger reducerer den del af den skattemæssige fordel, som tilbagebetales over tillægsskattekontoen. Det følger af forslaget, at tillægsskattekontoen nedbringes med et beløb svarende til 25 pct. af den negative saldo, dog således de 25 pct. nedsættes med 2,5 procentpoint årligt fra og med det femte indkomstår, hvor den skattepligtige har anvendt reglerne i det foreslåede kapitel 3 B.

Endelig følger det af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 1, at såfremt den skattepligtige helt eller delvist overdrager rettigheder til indvinding af kulbrinter, overtager erhververen overdragerens forpligtelser til at betale tillægsskat. Det anføres i bestemmelsen, at *"erhververens overtagelse af overdragerens tillægsskattekonto efter § 20 K omfatter kontoens udvisende ved udgangen af indkomståret før overdragelsen, der i det indkomstår, hvor overdragelsen finder sted, tillægges forrentning i medfør af § 20 K, stk. 3."*

Såfremt der i forbindelse med overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter opstår negativ saldo og derved genvundne afskrivninger hos overdrageren, følger det således af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 K, stk.

2, at tillægsskattesaldoen skal reduceres med 25 pct. (eller mindre) i overdragelsesåret, og det følger af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 1, at tillægsskattesaldoen udestående i indkomståret før overdragelsen, overdrages til erhververen. Systematikken og sammenhængen mellem disse bestemmelser er efter OGD's opfattelse uklare, hvilket kan illustreres med et eksempel:

Side 15/17

Eksempel

Overdragets særskilte saldo efter kapitel 3 B for en investering på 100 i år 1, som afstås til 120 i år 2.

År 1	Primo	0
	Tilgang, jf. § 20 G, stk. 1	100
	Årets afskrivning, jf. § 20 G, stk. 1	-20
År 2	Primo	80
	Afståelse, jf. § 20 G, stk. 1 og 3	-120
	Ultimo	-40

Den negative saldo på 40 indgår i den selskabs- og kulbrinteskattepligtige indkomst. Såfremt overdragelsen foretages inden 31. december 2025, kan erhververen lade overdragelsessummen på 120 tilgå sin kapitel 3 B konto efter den foreslåede § 20 F, stk. 2, ligesom overdragelsessummen skal tilføres erhververens tillægsskattesaldo med 20,1 pct. Det følger dog af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 20 L, stk. 1, at erhververen ikke er bundet af overdragerens valg om anvendelse af kapitel 3 B.

Overdragets tillægsskattekonto (før indkomståret 2022)

År 1	Tilgang, jf. § 20 K, stk. 1 (20,1 pct. af 100)	20,1
År 2	Primo	20,1
	Reduktion, jf. § 20 K, stk. 2 (25 pct. af -40)	10
	Ultimo	10,1

Såfremt alene aktivet overdrages, synes det at følge af lovforslaget, at overdragets saldo på tillægsskattekontoen reduceres til 10,1. Reduktionen er et udtryk for, at afståelsen har udløst en kulbrintebeskatning af den negative saldo på 40, som således reducerer den skattemæssige fordel, som den skattepligtige har haft ved fremrykkede afskrivninger på 20 % i år 1 (samt kulbrintefradrag på 6,5 %).

Såfremt aktivet i stedet overdrages i forbindelse med overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter, synes det at følge af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 1, at erhververen overtager en tillægsskattesaldo udvisende 20,1. I denne situation beskattes overdrageren fortsat af den negative saldo på 40. Samlet stilles de skattepligtige værre i denne situation i forhold til den situation, hvor alene aktivet overdrages, idet erhververen overtager forpligtelsen til at svare tillægsskat af den samlede skattefordel opnået under kapitel 3 B samtidig med, at overdrageren beskattes af den fulde negative saldo. Den overtagne saldo bør derfor også i denne situation udvise 10,1. Alternativt bør overdragets beskatning af genvundne afskrivninger maksimeres til de faktisk foretagne afskrivninger, som det

eksempelvis er tilfældet i afskrivningslovens § 21, stk. 2, og stk. 4. I begge tilfælde må en overtagelse af tillægsskattesaldoen indebære, at overdragerens tillægsskattesaldo reduceres med det overtagne beløb, således at der ikke henstår en tillægsskattesaldo hos overdrageren efter salg af alle aktiver. Under hensyn til ordlyden af forslag til kulbrinteskattelovens § 20 K, stk. 2, ønskes dette præciseret.

Side 16/17

OGD opfordrer til, at systematikken mellem overdrager og erhverver sikres, eksempelvis ved at reducere den overtagne tillægsskattesaldo efter forslag til kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 1, på tilsvarende måde, som anført under forslag til kulbrinteskattelovens § 20 K, stk. 2 eller ved at maksimere beskatningen af den negative saldo efter forslag til kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 3, sidste pkt., til højest at udgøre de fratrukne afskrivninger foretaget ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst.

OGD opfordrer endvidere til, at det tydeliggøres, at en hel eller delvis overtagelse af overdragers tillægsskattekonto efter forslag til kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 1, reducerer overdragerens tillægsskattekonto med det beløb, som overtages af erhververen, således at den samlede tilbagebetalingsforpligtelse ikke ændres pga. en hel eller delvis overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter.

4. Lovforslagets § 2, nr. 6.

Med henblik på at kontrollere, at betingelserne for anvendelsen af det foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven er opfyldt samt lette ligningen, foreslås det i udkastet at skattepligtige, der har valgt at anvende regelsættet i det foreslåede kapitel 3 B, ifalder en udvidet oplysningspligt.

Oplysningspligten er omfattende og inkluderer bl.a.:

- Samtidig med indgivelsen af rettidig selvangivelse skal der afgives særskilt oplysning, om:
  - Det tidspunkt, hvor betingelserne for påbegyndelse af afskrivning på driftsmidler i henhold til afskrivningslovens § 3 er opfyldt, når anskaffessummen for driftsmidlerne helt eller delvist er blevet tilført den særskilte saldo efter bestemmelsen, der ifølge forslagets § 1, nr. 5, foreslås indsat som § 20 G, stk. 1, i kulbrinteskatteloven.
  - Hvilke betalinger der omfattes af den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, som vedrører de pågældende driftsmidler.
- Ved indgivelsen af selvangivelse for indkomståret 2026 skal desuden oplyses, om:
  - Reglerne i det foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven er blevet anvendt på betalinger, der vedrører anskaffelsen af et driftsmiddel, som ikke senest i dette indkomstår er ibrugtaget.
  - Hvilke konkrete betalinger reglerne er blevet anvendt på, herunder med specifikation af de indkomstår, hvori betalingerne er gennemført.

- I tilfælde af overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter skal overdrageren meddele SKAT, hvilke oplysninger overdrageren har givet til erhververen om den tillægsskattekonto, som erhververen overtager.

Side 17/17

Det følger af bemærkningerne på side 49 til den foreslåede bestemmelse, at "afgivelse af de i forslagets stk. 1-3 omhandlede oplysninger kan gennemtvinges ved pålæggelse af dagbøder. Der vil forinden skulle fremsendes en rykker med angivelse af, at manglende opfyldelse af oplysningspligten inden en bestemt frist vil medføre, at der vil blive pålagt dagsbøder."

De foreslåede bestemmelser til kulbrinteskattelovens kapitel 3 B indeholder hjemmel til fremrykket og øget afskrivning samt kulbrintefradrag på driftsmidler, som kulbrintevirksomhederne allerede efter de gældende regler kan afskrive på samt få kulbrintefradrag for. Fordelen ved at anvende regelsættet, er således primært en fremrykning og forhøjelse af en eksisterende mulighed mod en pligt til at betale tillægsskat, hvis olieprisen stiger til over bestemte niveauer. Når det samtidig erindres, at en hel eller delvis manglende rettidig overholdelse af oplysningspligten ikke vedrører skattebetalingen, men alene er udvidet dokumentation herfor, synes det unødvendigt og uproportionelt at indsætte hjemmel til at pålægge dagbøder for ikke-rettidig overholdelse af oplysningspligten.

Det anføres hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne hertil, hvad der menes med "en bestemt frist", ligesom det ikke anføres under hvilke hensyn, at beløbet af dagbøderne fastsættes. Forslaget indeholder således hjemmel til at pålægge dagbøder i udefineret størrelsesorden efter udløb af (vilkårligt) fastsatte frister. Denne sanktionsmulighed står ikke mål med den risiko, der er forbundet med manglende opfyldelse af rettidig overholdelse af oplysningspligten.

OGD opfordrer til, at behovet for at indsætte skærpet hjemmel til at opkræve dagbøder for manglende rettidig opfyldelse af den udvidede oplysningspligt genovervejes.

Hvis det stadig anses for nødvendigt at bibeholde hjemlen til at pålægge dagbøder, opfordrer OGD til, at størrelsen af de nævnte dagbøder præcisere, eller som minimum, under hvilke hensyn de skal fastsættes, samt at sådanne dagbøder alene kan pålægges efter udløb af en på forhånd fastsat rimelig frist.

-oOo-

OGD står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål.

Venlig hilsen

Martin Næsby
Adm. direktør

lovgivningoekonomi@skm.dk

Ref.: j.nr. 2017-1578.

Dok. ansvarlig: THA
Sekretær: -
Sagsnr: s2014-832
Doknr: d2017-11913-6.0
10. august 2017

Hørings svar til afskaffelse af forskudsmomsordningen

Dansk Energi takker for muligheden for at afgive hørings svar vedr. lovforslag om lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.

Finansieringen af skattelempelsen i lovforslaget for kulbrinteindvinding tilvejebringes blandt andet via en afskaffelse af forskudsmomsordningen. På denne baggrund foreslås forskudsmomsordningen ophævet fra og med den 1. januar 2018. Ophævelsen vil medføre, at virksomhederne skal tilbagebetale de lånte beløb til staten og sikre alternativ finansiering til udestående momstilgodehavende.

Danmark har en stærk international position på markeder for energiteknologi med en årlig eksport på over 70 mia. kr. I den forbindelse er eksportmomsordningen vigtig, da den side stiller de økonomiske vilkår for eksport med de økonomiske vilkår ved indenlandsk salg. På den baggrund finder Dansk Energi afskaffelsen af ordningen og subsidiært den manglende overgangsordning ved en eventuel afskaffelse for problematisk.

Helt centralt og essentielt skal det bemærkes, at en afskaffelse af eksportmomsordningen vil svække danske eksportvirksomheders likviditet og dermed deres konkurrenceevne.

Kommentar til afskaffelse af eksportmomsordning

For at kunne forstå betydningen af en afskaffelse af eksportmomsordningen er det nødvendigt at forstå det bagvedliggende hensyn. Eksportmomsordningen hviler således på et ønske om, at sidestille indenlandsk og udenlandsk salg. Forskudsmomsordningen sidestiller indenlandsk og udenlandsk salg på følgende måde:

- I en *eksportsituation* har selskaber alene "indgående" moms (købsmoms). Sælger opkræver ikke salgsmoms, da den pålignes køber efter nationale regler og finder sted uden for Danmark. Købsmomsen kan virksomhederne fratække, men fradraget finder først sted efter behandling i Skat. Skat har 3 uger til den initiale behandling af momsfradraget, hvor virksomheden ikke får forrentet deres likviditetstræk. Eksportmomsordningen giver virksomhederne et étårigt stående "rentefrit" lån/likviditet, der modsvarer disse 3 uger.

- I en *indenlandsk* salgssituation får virksomheden ikke et udlæg, da indgående moms løbende kan udlignes med udgående moms. Det er kun en eventuel difference, som indgår i virksomhedens momsregnskab vis a vis skat. Der er derfor kun tale om et marginalt likviditetstræk ved indenlandsk salg.

Ud over at sikre ens momsmæssig effekt ved eksport og indenlandsk salg, så har ordningen en realøkonomisk effekt i form af et vigtigt likviditetsbidrag for eksportvirksomhederne. Dette gælder specielt for små- og nye virksomheder, hvor likviditet ofte er en begrænsende faktor.

Ordningen understøtter samtidigt virksomheder i krisetider, hvor likviditet er begrænset eller i tider med højere renter og udgør således en ikke uvæsentlig del af den robusthed, som danske virksomheder har til at imødegå kommende kriser. En afskaffelse af ordningen ville stille danske virksomheder dårligt relativt til udenlandske konkurrenter.

Det er vores vurdering, at der er tungtvejende grunde til at lade forskudsmomsordningen fortsætte. Der er dog hensyn, som kan tale for at begrænse ordningen til alene at omfatte en sidestilling af inden- og udenlandsk salg. Det vil sige at begrænse ordningen til alene at omfatte eksport, hvor der er en skæv momsbalance. Dette vil være naturligt for at sikre en fortsat ligestilling ift. indenlandsk salg.

Væsentligt i den sammenhæng er også, at en begrænsning til udenlandsk salg vil imødegå bekymringen i forhold til den af SKAT beskrevne risiko for svindel, der er forbundet ved at opretholde indenlandsk salg, som en del af ordningen. Samtidigt kan der ikke siges at være et element af statsstøtte, eftersom der er tale om en teknisk ligestilling af forskellen i det likviditetsmæssige træk, der er mellem indenlandsk og udenlandsk salg.

Det anføres i lovforslaget, at SKAT vurderer, "at ordningen fremover vil være mere udsat for svig, bl.a. fordi virksomheder ved opstart kan få udbetalt lånet på baggrund af et budget og forventninger om negativ moms". I så fald vil det være mest naturligt at fjerne muligheden for at basere anvendelse af ordningen på et budget og forventning om negativ moms. En begrænsning til alene at lade anvendelse ske på baggrund af et revideret regnskab vil imødegå risikoen for svig. Der er således mindre indgribende måder end en afskaffelse af ordningen, til at imødegå bekymringen for svindel. Helt fundamentalt bør en hensigtsmæssig ordning naturligvis ledsages af en løbende kontrol.

Ramme for afskaffelse af eksportmomsordning

Vores medlemmer er blandt de mange danske virksomheder, der gør brug af forskudsmomsordningen og har gjort det i en årrække. Over årene er vores medlemmers lån hos staten vokset til et væsentligt nominelt beløb, som benyttes til at ligestille virksomhedernes eksportaktivitet. En hurtig afskaffelse af ordningen vil være yderst problematisk.

En hurtig afskaffelse af ordningen vil pålægge virksomhederne at skulle tilvejebringe nye finansieringskilder med kort varsel. Det vil være kritisk særligt for mindre virksomheder. En højere rente vil påtvinge disse virksomheder en væsentlig konkurrencemæssig ulempe.

Hvis virksomhederne ikke kan tilbagebetale lånet rettidigt, antages det at det vil stå anført som gæld til staten. Det er problematisk for energihandelsvirksomheder at have gæld til staten i forbindelse med at ansøgning om licens til at handle el og gas i europæiske lande. Det kan i værste fald betyde, at licensen ikke kan opnås, og en eksportmulighed vil være tabt.

Hvis man insisterer på at fastholde afskaffelsen af ordningen vil der som minimum skulle ske en løbende aftrapning af ordningen over en årrække, f.eks. 5-7 år i stedet for en abrupt afskaffelse. Det vil kunne afbøde en del af den skade, som afskaffelsen vil medføre for danske eksportvirksomheder.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Torsten Hasforth

Skatteministeriet
Att.: Peter Ambus
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

10. august 2017

Afskaffelse af forskudsmomsordningen

Skatteministeriet har den 23. juni 2017 sendt et forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskatteloven (Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.) i høring.

Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer.

I forhold til den del af lovforslaget, der vedrører afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v. har Dansk Erhverv følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv mener, at det er forkert, at fjerne forskudsmomsordningen, som er en ordning, særligt små og mellemstore eksportvirksomheder har haft stor glæde af. For en lang række mindre virksomheder vil afskaffelsen medføre en stor ekstraudgift. Konsekvensen af dette kan være, at de indskrænker forretningen, opgive at eksportere eller helt må lukke.

Dansk Erhverv mener endvidere, at man bør indføre en overgangsordning, således at kreditten kan tilbagesendes over en længere årrække, da dette vil være med til at afbøde nogle af de potentielt meget skadelige konsekvenser for en række virksomheder. I lyset af, at man med afskaffelsen lægger op til en varig overfinansiering af det samlede lovforslag, så bør dette også kunne opnås indenfor den samlede finansieringsramme af lovforslaget.

Dansk Erhverv mener, at man burde have fundet det forholdsvist beskedne varige provenu på anden vis eksempelvis via råderummet. Der er for så vidt heller ingen direkte forbindelse mellem en lang række af de virksomheder, der bliver ramt af stramningen og de virksomheder, der får glæde af lempelsen af beskatningen af kulbrintevirksomheder.

Overordnet set vil Dansk Erhverv derudover påpege, at der er i lovforslaget er indbygget en varig overfinansiering, som må betragtes som en ekstraskat på erhvervslivet. Dermed belastes det samlede erhvervsliv med flere skatter end i dag. Danmark er landet med OECD's højeste skattetryk, hvilket hovedsageligt er en byrde som bæres af danske virksomheder enten direkte eller indirekte. I den forbindelse virker det derfor også forkert, at øge skattebyrden yderligere.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Til: Peter Ambus (pa@skm.dk)
Fra: Dorte Larsen (dl@skm.dk)
Titel: VS: Høring / journal 2017-1578
Sendt: 29-06-2017 09:56:47

Fra: Claus Bøgelund Kegel Nielsen [mailto:cbn@dsk.dk]
Sendt: 29. juni 2017 09:30
Til: JP-Lovgivning og Økonomi <lovgivningogoekonomi@skm.dk>
Emne: Høring / journal 2017-1578

Til Skatteministeriet.

Skatteministeriet har den 23. juni 2017 udsendt en række forslag i høring herunder fusionsskatteloven, der indeholder forslag om afskaffelse af forskudsmomsordningen.

De Samvirkende Købmænd (DSK), der repræsenterer ca. 1.450 dagligvarebutikker og deres fødevaregrossister finder det kritisabelt, at afskaffe forskudsmomsordningen. DSK's medlemskreds rammes af stramningen som følge af eksport af dagligvarer til Grønland.

En afskaffelse af ordningen rammer de mange eksportvirksomheder, der har brugt ordningen, og nu skal i banken og have udvidet deres kreditramme. Principielt er det kritisabelt, at ramme et stort antal eksportvirksomheder alene fordi nogle få af landets allerstørste virksomheder skal have forbedret deres rammevilkår.

I øvrigt henvises til bemærkninger fra Dansk Erhverv.

Mange hilsener

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

DSK

De Samvirkende Købmænd
Islands Brygge 26, 2300 København S
D + 45 23 45 30 59 | T +45 39 62 16 16

cbn@dsk.dk | www.dsk.dk, [følg os på](#)
Twitter [@ClausBoegelundN](#)

Se vores nye [DSK Magasin](#) med tema om samfundsansvar.

Fra: Peter Ambus [mailto:pa@skm.dk]
Sendt: 23. juni 2017 15:19
Til: di@di.dk; 'fsr@fsr.dk' <fsr@fsr.dk>; mbl@fsr.dk; Høringssager <hoeringssager@danskerhverv.dk>
Cc: Lise Bo Nielsen <lb@skm.dk>; Kim Lundgaard Hansen <KLH@skm.dk>; Lone Lau-Jensen <lj@skm.dk>
Emne: Høring af lovforslag om lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskatteloven (Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.) i høring.